

19. 01. 2014. –
2. nedjelja/ godinu

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Sv. Fabijan i Sebastijan
- **Utorak:** - sv. Agneza, Janja
- **Srijeda:** - sv. Vinko, đakon, Vice
- **Četvrtak:** - Emericijana. Ema
- **Petak:** - sv. Franjo Saleški
- **Subota:** - Obračenje sv. Pavla

MISE SU:

Cesarica : 9 sati Mate, Kaja, Ivan i Mile Vrban

L. Šugarje:11 sati: + Joso Trošelj

Prizna-sv. Ante 12 sati Ivan, Kata i Jure
Matijević (Markanovi)

Praznici su prošli, započela nastava u školi. Vjeronauk za Prvopričesnike kao i za Krizmanike potičem da je petkom u dogovoreno vrijeme po starom rasporedu.

Poslužite se vjerskim tiskom na stoliću.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

19. 01. 2014. –
2. nedjelja/ godinu

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 20. SIJEČNJA

17,00 sati +Petar Naglič

Utorak, 21. SIJEČNJA

17,00 sati Po nakani

Srijeda, 22. SIJEČNJA

17,00 sati + Ciril Žiher

Četvrtak 23. SIJEČNJA

17,00 sati: Po nakani

Petak, 24. SIJEČNJA

17,00sati:

Subota, 25. SIJEČNJA

17,00 sati

26. 01. 2014. –
2. nedjelja/ godinu

Cesarica : 9 sati Emanuel i Jelica Ostojić

Karlobag: 10 sati - Pro populo

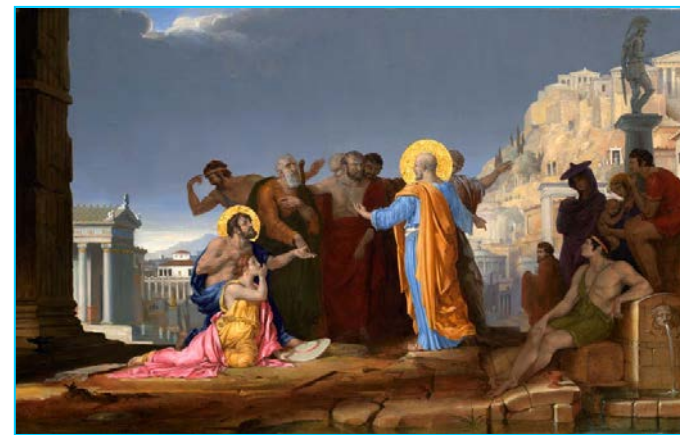
L. Šugarje:11 sati: + Marija i Dragan Šarić

Prizna-sv. Ivan 12 sati Jure Mandekić

19. 01. 2014.

God. IV., br. 117.

Leonard Porter: Sv. Pavao na Aeropagu

1Kor. 1,1-3

Pavao, po volji Božjoj pozvan za apostola Isusa Krista, i brat Sosten, Crkvi Božjoj u Korintu – posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima, svetima, svima što na bilo kojemu mjestu prizivlju Ime Isusa Krista, Gospodina našega, njihova i našega.

Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

Homilija za 2. ned./ godinu- A

Pavao u pozdravu Prve poslanice Korinćanima ističe da je apostol Krista Isusa postao po Božjoj volji koja ga je zaista, izvanrednim zahvatom svoje milosti pozvala. Pavao se spremno odazvao, kao i Mesija, te uz najveće napore i žrtve nastojao izvesti povjerenu mu zadaću.

On se posebno trudio u korintskoj Crkvi da svi oni koji su prigrlili vjeru budu potpuno Božji. Oni koji su u Korintu prihvatili Božju poruku, dali se krstiti i žive kao kršćani, prema riječima apostola, posvećeni su u Kristu Isusu.

A budući da kršćani kao udovi sačinjavaju jedno mistično tijelo Kristovo, svatko je od nas posvećen po Glavi Isusu i po njemu postaje dionik svih milosti koje je On primio od Oca za nas.

A što je veća povlastica i odlika, to je teža i odgovornost pred Bogom onih koji su primili te milosti. Stoga Pavao odmah poslije objektivne svetosti koju kršćani primaju bez svojih zasluga izravno od Krista, spominje i subjektivnu: svi koji ma gdje zazivlju ime Oca i njegova Sina pozvani su, dužni su, da budu sveti, tj. da se trude za svoju osobnu svetost.

Samo tako će njihov život odgovarati od Boga udijeljenom im pozivu. Ta usklađenost života s primljenom milošću Božjom donosi najveću nutarnju sreću svakome čovjeku.

I obratno, kršćanin bi na kojem bilo položaju morao biti nemiran i žalostan kad god opazi da nije onakav kakav bi morao biti po svojem zvanju. U tu svrhu, da taj sklad što prije i što bolje postignu, apostol želi Korinćanima i svima nama »milost i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista.«

-Vozio Mujo kamion i u Sloveniji
naide na malo niži tunel, pa se zaglavi.

Izađe Mujo iz kamiona uzme čekić i štemajzl, popne se na kamion i počne štemati plafon tunela. Naide Slovenac i kaže Muji: - Hej, Mujo, zakaj pa štemaš, ispusti malo zraka iz guma, pak boš prošel skozi brez problema! A Mujo će njemu: - Ma kog ti učiš pameti, ne smeta meni dole, već gore!

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

(10. nastavak)

NEDJELJA I SV. MISA

Kakva ti je nedjelja?

Neki je svetac rekao: "Kršćanine, kakva ti je nedjelja, onakva će ti biti i vječnost." Svoju nedjelju mi, vjernici, trebamo provoditi s Bogom, svojom obitelji i zajednicom nastavljamo Kristovo trpljenje i spasenje. Nažalost, danas je nedjelja narušena radom, obvezama na radnom mjestu, trčanjem po trgovačkim centrima, a sve manje u obiteljskom okruženju, a osobito sudjelovanjem na nedjeljnim euharistijskim slavljinama. Možemo li nedjeljom ne ići u trgovine?

U današnje vrijeme ljudi kao da nemaju vremena jedni za druge. Nemaju vremena za razgovor, za povjeravanje; ne mogu se uzajamno izjadati, našaliti, nasmijati, utješiti i ohrabriti. Za one koje volimo i koji su nam važni moramo imati vremena. Ljudi ne mogu biti sretni ako nemaju s kime razgovarati, izmijeniti misli i iskustva, jedni drugima nositi radost. Bez toga je čovjek sve manje čovjek, a sve više sličan nekom stroju, automatu bez srca i duše. Čovjek mora imati vremena za čovjeka, prijatelja, obitelj. Kako bismo mogli biti Božji prijatelji i saveznici, kako bismo mogli živjeti njegovim životom vjere, nade i ljubavi kad ne bismo imali vremena da posebno s njim porazgovaramo? Za svako prijateljstvo, za svako drugovanje onih koji se vole treba određeno vrijeme. Prijateljstvo i ljubav su trajni, ne vežu se samo za vrijeme sastanaka, ali ipak bez takvih sastanaka oni bi se ugasilili. Naši susreti su poput ulja koje dolijevamo svjetiljci ljubavi koja gori u našim srcima. I za prijateljavanje s Bogom treba pronaći vremena. To vrijeme je svakako i naša sv. misa. Ima ljudi, i mlađih i starijih, koji kažu da u Boga vjeruju, ali da nemaju vremena moliti, ići u crkvu, svetkovati nedjelje i blagdane. Zacijelo imaju važnijeg posla. Ne znači li to da smatraju kako je nešto drugo važnije od prijateljstva s Bogom? Ako Bog nije vrijedan da mu posvetimo barem sat vremena svake nedjelje i blagdane, kako možemo tražiti da mi budemo Bogu vrijedni i važni?

Obraćanje svetog Pavla –

je važan događaj u povijesti Crkve Kristove. Pavao se rodio u Tarzu u Ciliciji između 5. i 10. godine. Potječe iz maloazijske židovske obitelji s pravom rimskog građanina pa je uz hebrejsko ime Šaul imao i rimsko Paulus. Helenističko obrazovanje i rabinsko zvanje stekao je u Jeruzalemu, a prema tradiciji židovske dijaspore izučio je i zanat. Kao pripadnik farizejske sljedbe progonio je prve kršćane. Nakon obraćenja, oko godine 34, pridružio se apostolima. Događaj pred Damaskom na neki se način provlači kroz cijelu povijest jer svaki čovjek proživljava svoj Damask, obraćenje i put do Boga. Nekadašnjeg Savla, pismoznanca, revnitelja židovskoga zakona, Krist je pred Damaskom oborio ne samo s konja, nego i s njegovih svjetonazora i stremljenja. Preobrazio ga je od promatrača do čijih su nogu razjareni Židovi odlagali odjeću kad su kamenovali Stjepana Prvomučenika, u zauzetog radnika Kraljevstva nebeskoga. Krist je Savla toliko preobrazio u Pavla da su ga prozvali Apostolom naroda. Neki mu pripisuju i osnutak Crkve na dugim, napornim, ali iznad svega blagoslovljenim misijskim putovanjima kojima je htio doprijeti na kraj svijeta. Toliko je bilo Pavlovo nastojanje oko naviještanja Kristove riječi, da je sve smatrao 'lošijim' samo da zadobije Krista. Ništa mu nisu mogli ni zmija, ni olujno more, ni oni što su ga htjeli proglasiti bogom. Za svakoga je našao načina kako da ga pridobije za Krista. U štovanju Nepoznatog Boga u Ateni, on prepoznaje čovjekovu neprestanu želju i čežnju za Bogom, Jednim i Jedinim. Pavao je za svoje obraćenje bio pripremljen proučavanjem Staroga zavjeta, koji je narod pripravljaio za dolazak Mesije. Postavljalo se samo pitanje je li taj Mesija Isus iz Nazareta ili nije? Pavao se u to uvjerio u susretu pred Damaskom, koji je za njega bio velika milost, preokret, ali za svoje apostolsko poslanje on se još morao spremati. Nije sve bilo završeno u času obraćenja. U Pavlom životu to je ipak bio izvanredan trenutak, presudan za njegovu budućnost, ali i za povijest kršćanstva, u kojoj je on po milosti Isusa Krista svakako jedan od najzaslužnijih pojedinaca. On je Isusovo ime pronio cijelim svijetom i cijeli svijet ispunio Evanđeljem.